

Brasschaat

V.U. Karel Heeren
Hoge Kaart 272 2930 Brasschaat

Jan Jambon in de Kamer: bedankt, kiezer!

Wij danken de Brasschaatse kiezers die hun stem hebben uitgebracht op onze N-VA-kandidaat, schepenvan Begroting en Lokale Economie Jan Jambon. Hij haalde als eerste opvolger op de Antwerpse Kamerlijst 9099 voorkeurstemmen. Een opmerkelijke score. Omdat Kris Peeters zijn mandaat in de Kamer niet opneemt (hij volgde Yves Leterme op als minister-president van Vlaanderen), komt Jan Jambon als eerste opvolger in de Kamer. Intussen zetelt burgemeester Dirk de Kort in het Vlaams Parlement. Hij volgt Inge Vervotte op die van het Vlaamse Parlement overstapt naar de Kamer. Jan en Dirk zullen samen met verve de Brasschaatse belangen in Brussel verdedigen.

Karel Heeren - Voorzitter N-VA Brasschaat

De kleren van de keizer

Het sprookje van Andersen is gekend. Twee oplichters lieten de keizer kleren aandoen die naar hun zeggen alleen slimme en bekwame mensen kunnen zien. Allen – het hof, het volk en de keizer zelf – zeiden om het hardst dat zij zijn nieuwe mantel prachtig vonden tot een kleine jongen luidkeels riep: "De keizer staat in zijn blootje!".

Er is geen geschikter verhaal dan dit sprookje om te illustreren wat er nu met België aan het gebeuren is. Twee jaar geleden vierde het officiële België zijn 175-jarig bestaan. Niet dat de 'Belgen' hier echt voor warmlieden, maar toch geloofden er (*tot voor kort*) maar weinigen onder of boven de taalgrens dat er aan dit België snel een einde zal komen.

België is een fictie. In België leven twee volkeren naast elkaar met een totaal verschillende publieke opinie.

En op het eerste zicht lijkt België nog recht op te staan. Zeker voor wie niet de politiek van nabij volgt. Tot nu toe werden er inderdaad steeds federale regeringen gevormd. Maar regeren doen zij al lang niet meer. Verhofstadt is acht jaar geleden aan de macht gekomen met een ambitieus programma. Daar heeft hij bitter weinig van uitgevoerd, omdat de PS vanaf het begin op de rem stond. Met zijn 'goed-nieuws-show' trachtte hij wat krom was, recht te praten.

Maar uiteindelijk is de ontmaskering gekomen. Het Vlaams Kartel heeft de Vlamingen kunnen overtuigen van het belang van een verregaande staatsheroforming. Vooral N-VA-voorzitter Bart De Wever heeft met verve de rol van het jongetje uit het sprookje gespeeld met zijn erg opgemerkte precampagne 'gevaar voor de verst(r)ikking'. De verkiezingen deden de rest. De kloof tussen noord en zuid kon niet duidelijker aan het licht komen.

België is een fictie. In België leven twee volkeren naast elkaar met een totaal verschillende publieke opinie. De partijen van de twee volkeren besturen samen het land maar leggen bij verkiezingen enkel aan hun eigen volk verantwoording af. Het resultaat van zo'n beleid kan moeilijk een democratische afspiegeling zijn van wat er leeft bij de twee volkeren. De optelsom van twee democratieën is geen democratie.

De regeringsvorming verloopt uiterst moeizaam. Maar de Franstaligen zullen intussen wel doorhebben dat het deze keer geen 'business as usual' is. Als zij België willen behouden, dan zullen zij een prijs betalen, anders gaat Vlaanderen zijn eigen weg.

Hertoginnedal (en omstreken)

Op het moment dat ik deze bijdrage schrijf, zitten de regeringsonderhandelingen danig in het slop. De koning vond intussen iemand die wil pogen iemand te vinden die kan pogen de partijen rond de tafel te brengen die een regering pogen te vormen... Waarschijnlijk zijn we al enkele fases verder, wanneer u dit leest, maar of dit ook inhoudt dat we al een federale regering hebben, is hoogst onwaarschijnlijk.

Het is de normale gang van zaken dat na de vernieuwing van Kamer en Senaat de winnaars van de verkiezingen proberen een regering op gang te brengen. Als kersvers verkozen Kamerlid verwachtte ik me dus ook aan dit scenario. Nu, enkele maanden later, moet het toch duidelijk zijn dat we geschiedenis schrijven. Niet alleen omwille van de klinkende overwinning van het Vlaamse kartel, maar zeker en vast ook wegens de Vlaamse standvastigheid bij de onderhandelingen. Bij dit alles was ik een bevoorrecht waarnemer en kon ik hier en daar ook mijn steentje bijdragen. De kostprijs hiervan was wel dat mijn vakantie in en rond Hertoginnedal plaats vond.

Wat is mij hierbij zoal opgevallen?

1. De vastberadenheid van het Vlaams Kartel (N-VA natuurlijk, maar tot mijn groot genoegen ook onze partner CD&V) om deze keer daadwerkelijk **een échte staatshervorming af te dwingen**. Onze vertegenwoordigers aan de onderhandelingstafel hebben er nooit enige twijfel over laten bestaan dat zonder een verregaande staatshervorming wij NIET tot een federale regering toetreden.
2. De stevigheid van het **Vlaams front** groeide naarmate de onderhandelingen vorderden. Waar de Open Vld aanvankelijk warm en koud blies over de noodzaak van een verdere staatshervorming, ziet ze nu duidelijk in dat er deze maal stevige stappen vooruit dienen gezet te worden. Hoe meer signalen de Vlaming uitzond dat we deze keer niet mochten toegeven en het been moesten stijf houden, hoe meer Open Vld aansloot bij het communautaire programma van het Vlaams Kartel.
3. De CDH werd in Vlaanderen snel de kop van jut door **het onophoudelijke 'non' van mevrouw Milquet**. Toch liet de MR (met het FDF in hun rangen) zich op dit vlak ook niet onbetuigd: zij verklaarden zich soms wel bereid om over onze eisen te praten maar stelden hier op onwaarschijnlijke voorwaarden tegenover dat zij goed wisten dat een gesprek onmogelijk zou zijn.

4. De Vlaamse publieke opinie is nog nooit zo gevoelig geweest voor communautaire onderhandelingen. Overal waar ik kom, verzekeren mensen mij "niet toe te geven, het been stijf te houden, desnoods zonder de Franstaligen, liever geen regering dan Vlaamse toegevingen,...". Dit staat in schril contrast met vroegere indrukken van desinteresse in de politiek.

Hoe moet het nu verder?

Wie ben ik om hierop te antwoorden als zelfs koningen, ministers van Staat, politieke commentatoren, ... het niet meer weten. Toch graag enkele uitgangspunten:

- Eerst en vooral moet nu **de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde** geregeld worden. Begin september zullen we dit in de Kamer opstarten. Het zal voor iedereen duidelijk zijn dat Vlaanderen hiervoor geen prijs zal betalen. Het Parlement moet haar werk maar doen.
- **Wat de staatshervorming betreft, kunnen we niets terugnemen van wat reeds op tafel ligt.** Dit is een redelijk voorstel waarvan men niet kan verwachten dat dit door nieuwe redelijkheid verder kan afgezwakt worden.
- Wanneer Belgische regeringsvorming niet meer lukt, moeten we de vraag durven stellen naar de wenselijkheid van het Belgische project. Zou het niet veel **efficiënter zijn dat Vlaanderen en Wallonië de volle bevoegdheid krijgen** en eventueel samen nagaan wat ze nog samen willen doen?

Omdat we maar al te goed beseffen wat hier vandaag op het spel staat, kan u ervan op aan dat wij allen, de N-VA-parlementsleden samen met onze collega's van CD&V, alles in het werk zullen stellen om onze verkiezingsbeloften waar te maken. Omdat er hier geen hoger belang kan ingeroepen worden dan het belang van Vlaanderen.

Jan Jambon
N-VA-Kamerlid

Vlaanderen heeft in belangrijke mate zijn welvaart te danken aan de hoge inzet van de werkende bevolking. KMO's zijn op regionaal vlak de motor van de economie. Elk groot bedrijf is ooit klein gestart maar kunnen doorgroeien dankzij de arbeidskwaliteit van zijn medewerkers enerzijds en de visie en gedrevenheid van de bedrijfsleiders anderzijds. Het klimaat waarin een bedrijf zich optimaal kan ontplooiën, wordt mede bepaald door de reglementering die de overheid oplegt. De Belgische overheid heeft de afgelopen decennia een ongunstig beleid gevoerd voor bedrijven. Door de dominantie van links in de Belgische besluitvorming had de overheid geen oren naar de noden van de bedrijven. De verzuchtingen van bedrijven deed men meestal af als luxe-problemen. Dankzij de overheveling van economie en KMO-beleid naar de Vlaamse regering, kregen we in de loop van de

Helaas blijft tot op de dag van vandaag een aantal belangrijke bevoegdheden federaal (vennootschapsbelasting, personeelsbeleid, sociale zekerheid, ...), waardoor het dynamisme van de Vlaamse regering afgeremd wordt.

jaren negentig een beleid dat meer op de noden van het bedrijfsleven was afgestemd. Helaas blijft tot op de dag van vandaag een aantal belangrijke bevoegdheden federaal (vennootschapsbelasting, personeelsbeleid, sociale zekerheid,...), waardoor het dynamisme van de Vlaamse regering afgeremd wordt. De Vlaamse visie op economie is moeilijk te verzoenen met de verzuchtingen van de

Franstalige PS-staat. Dus is het nodig dat Vlaanderen meer bevoegdheid krijgt om een beleid op maat van de burgers te kunnen ontwikkelen. Alleen dan zal ons Vlaams bedrijfsleven heropbloeien om in de toekomst een vooraanstaande rol te spelen in Europa.

Sven Van Dongen
Bestuurslid

Vlaanderen aan de jongeren

De Vlaamse onafhankelijkheid. Waarom zouden wij als jongeren daarvan wakker liggen? Laat ons toch rustig verder feesten, studeren, sporten, werken,... wij zullen onze plan wel trekken. Neen! Wij kunnen onze plan pas trekken van zodra we het volledige beslissingsrecht krijgen over onze volledige loopbaan, van kleuteronderwijs tot pensioen. Vlaanderen heeft het recht verkregen om zijn eigen onderwijs te regelen en af te stemmen op de huidige Vlaamse realiteit en noden. (Wanneer we afstuderen, is andere koek!) Dan komen we van het Vlaamse onderwijs in de Belgische tewerkstelling terecht. Door deze tewerkstelling (en de bijhorende belastingen) betalen wij onze, maar ook de Waalse pensioenen, werkloosheidsuitkeringen en ziekteverzekeringen. Doordat ons Vlaamse onderwijs er beter in slaagt de juiste arbeidskansen te creëren, is er meer tewerkstelling en draagt Vlaanderen meer bij tot de Belgische Staatskas. Omgekeerd geldt dat onze Waalse vrienden veel meer ontvangen dan ze binnenbrengen.

Om zowel de Vlaamse als de Waalse ziekteverzekering, pensioenen en werkloosheidsuitkeringen te kunnen blijven betalen, is er een volledige splitsing van

de sociale zekerheid nodig. Want het Waals beleid is voorlopig niet gericht op het veerkrachtig maken van zijn economie. Neen, men blijft rekenen op de Vlaamse transfers die alleen maar zullen toenemen. Jongeren zullen daarvoor later de rekening betalen!

Wel vrienden, ook voor jongeren, Vlamingen én walen, is een splitsing van België een voordeel. Het is belangrijk voor onze toekomst en niet zomaar een theoretisch en egoïstisch gezever over een juridisch en wettelijk spelletje schaak.

N-VA-jongeren Brasschaat

N-VA Brasschaat en vrienden trokken op 4 augustus naar Peer en bezochten onder andere het Museum Armand Preud'homme

• vrijdag 14 september, 19.30 u.

KWIS VAN JONG CD&V BRASSCHAAT

zaal 'Ons Middelheem',
Bredabaan 425, Brasschaat
€ 2,50 pp, ploeg max. 6 pers.
organisatie: onze kartelpartner

• zondag 16 september,
van 8u. tot 19u.

DE KORTE NACHT

op de terreinen van
Lt. Coppenskasern
programma: www.dirkdekort.be
organisatie: burgemeester van
Brasschaat

• zondag 23 september, om 11u.
**3E N-VA - APERTIEFGESPREK
MET BART DE WEVER**
dorpsherberg De Roode Leeuw,
Bredabaan 262, Brasschaat

(over kerk) - organisatie: N-VA
Brasschaat

• Zaterdag 1 december BEZOEK AAN FEDERAAL EN VLAAMS PARLEMENT

Info volgt op www.n-va.be/brasschaat
organisatie: Brasschaatse parlement-
sleden, nl. burgemeester Dirk de Kort
(Vlaams Parlement) en schepen Jan
Jambon (Kamer)

Bart De Wever, voorzitter N-VA

“ We hebben een duidelijk mandaat van de kiezer gevraagd en we hebben het op 10 juni ook gekregen. Het is lang geleden dat Vlaanderen nog zo'n duidelijke leidende formatie heeft gehad in het politieke landschap. Dat komt goed uit, want we moeten nu een grondige staatshervorming uitvoeren. ”

De kiezers smaakten het recept van de N-VA

Het kartel CD&V/ N-VA boekte een indrukwekkende verkiezingsoverwinning. De N-VA leverde een grote bijdrage tot dat succes. Een interview met N-VA-politici uit uw provincie.

Hoe analyseert u de verkiezingsuitslag?

Jan Jambon: "De Vlaamse kiezers spraken zich duidelijk uit voor een splitsing van de kieskring BHV, voor een staatshervorming, voor méér Vlaamse autonomie. Ook de bestuursstijl van CD&V/N-VA in de Vlaamse regering werd gesmaakt door de Vlaamse kiezers. De N-VA staat voor correctheid, rechtvaardigheid en respect. Aan dat positief alternatief waren heel veel mensen toe. Het werd verpersoonlijkt door onze kandidaten die allen heel mooie resultaten boekten."

Jan Jambon (47), heeft ruime ervaring in het bedrijfsleven. Van bediende werkte hij zich op tot algemeen directeur. Ondernemen zit hem in het bloed. Daarom neemt hij resoluut de verdediging op van bedrijven én werknemers. Meer Vlaanderen om welvaart en welzijn veilig te stellen, dat drijft Jan. Dat bewijst hij als kersvers Kamerlid en schepen voor lokale economie in Brasschaat. En daarnaast is hij binnen de Vlaamse Beweging bekend als dé drijvende kracht achter tal van Vlaamse verenigingen.

Flor Van Noppen (51) strijdt al jaren voor gezond en veilig voedsel. Hormonen, dioxines, dolle koeien,... nog steeds zijn we er niet van verlost. Bovendien ervaart hij, als zelfstandige en als schepen van Economie in Dessel, dagelijks hoe moeilijk onze Vlaamse KMO's het hebben. Daarom strijdt hij als Kamerlid voor een eigen Vlaams arbeidsmarktbeleid en een minder verstikkende fiscaliteit. Die zijn immers broodnodig om onze welvaart te beschermen.

moet en zal bewijzen dat een Vlaams-nationale partij effectief iets kan veranderen. We zullen onze handen vuil moeten maken, dat is juist. Maar als je langs de kant blijft roepen, hou je enkel propere handen maar verandert er niets."

Hoe gaat het nu verder met de N-VA?

Jan Jambon: "Dit verkiezingssucces is natuurlijk een geweldige opsteker. De N-VA is geen grote partij. Wij blijven bescheiden. Maar door de onbaatzuchtige inzet van onze duizenden vrijwilligers en het stevige campagnewerk van onze kandidaten hebben we een sterke campagne gevoerd en hebben we nu ook een sterke vertegenwoordiging in Kamer en Senaat. Wij gaan er nu keihard tegenaan om zoveel mogelijk van ons programma te realiseren en nog meer mensen te overtuigen dat een sterker Vlaanderen hun welvaart en hun welzijn ten goede komt."

De regeringsonderhandelingen verlopen stroef?

Flor Van Noppen : "Juist, maar we moeten het been stijf houden. Onze kiezers vragen net dat wij een stevig Vlaams tegenwicht zouden vormen tegen het eeuwige Franstalige 'non'. Zonder een splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en méér Vlaamse bevoegdheden stappen wij niet in een regering. We zeiden dat vóór de verkiezingen, we zeggen en doen dat ná de verkiezingen. De N-VA

www.n-va.be

TERUGSTUURBON

- Ja, ik wil graag lid worden. Stuur mij de nodige informatie.
- Ik wens het N-VA-programma te ontvangen.

NAAM EN VOORNAAM: _____

STRAAT: _____

POSTCODE: _____

GEMEENTE: _____

TEL: _____

E-POST: _____

GEBOORTEDATUM: / /

**Terugsturen naar: N-VA, Liefdadigheidsstraat 39 in 1210 Brussel of faxen naar: 02 217 35 10
E: info@n-va.be**

